

Oldřich Vojtěch: Můj příběh

V kalendáři se psal rok 1951, měsíc červen a já ležel už půl roku po těžkém úraze páteře na neurologickém oddělení nemocnice v Hradci králové neschopen žádného pohybu, ochrnutý na všechny končetiny. A bylo mi šestnáct let! Na doporučení tamních lékařů mi otec sehnal rádio Talisman, to se tehdy nedalo normálně koupit, pouze na „údernickou knížku“! Otec se pokaždé prodavačům snažil vysvětlit, že rádio potřebuje do nemocnice pro mne, až jednou jej zaslechl jeden „úderník“, který použil tu „rudou knížku“ přinášející pro držitele výhody v můj prospěch.

Otcova radost i moje však neměla mít dlouhého trvání! Po umístění rádia na nemocničním stolku se záhy začala ozývat zatím nerušeně líbivá hudba a zprávy i komentáře Svobodné Evropy. Rádio si přiběhly naladit i ošetřovatelky jeptišky zase na rádio Vatikán. Asi po týdnu se konala vizita a hned ve dveřích pokoje na mě významně mrkal pan profesor Piřha, tehdejší přednosta kliniky a já pochopil – je průšvih! Jeden ze „skalních soudruhů“ si stěžoval na poslech protistátního rádia!!! Pan profesor Piřha pronesl krátkou, lehce ironickou řeč a vizita byla záhy ukončena.

To hlavní mělo teprve nastat! Byla urychleně svolána schůze místní organizace komunistické strany se závěrem, že musím opustit kliniku! Sanitář pan Dudek byl přítomen na této schůzi a tak o celém průběhu schůze jsem byl informován. Byl do tohoto „shromáždění“ povolán i pan profesor, který soudruhům sdělil, že pokud budu propuštěn, opustí kliniku i on! Díky jeho statečnosti jsem nebyl propuštěn, ale rádio mi bylo ihned odebráno, vloženo do krabice a uloženo na vrátnici s tím, že při příští návštěvě rodičů musí být odvezeno domů! Samozřejmě, že jsem se stal celoživotním posluchačem této stanice, nejen díky této zkušenosti!

To je, vzhledem k daleko závažnějším zkušenostem jiných spoluobčanů, o kterých poslouchám nejen na Vaší stanici, ten můj jen slabým odvarem.

A jak mi internet pomohl? Abych tento zážitek mohl poslat přátelům.